ליקוטי עצות — טלטול ונסיעת דרכים

טְלְטוּל וּנְסִיעוֹת לַדְּרָכִיםא. עַל־יְדֵי קִלְקוּל הַתּוֹכָחָה וְהַמּוּסָר, עַל־יְדֵי זֶה בָּא גֵּרוּשׁ וְטִלְטוּלִים: (לק"א סי' כ"ב אות א')

ב. קֹדֶם שֶׁתֵּצֵא לַדֶּרֶךְ תִּתֵּן צְדָקָה, וְעַל־יְדֵי זֶה לֹא יִהְיֶה עִכּוּב וְצַעַר בַּדֶּרֶךְ: (לק"א סי' ל"א בסוף)

ג. כָּל הַנְּסִיעוֹת וְהַטִּלְטוּלִים שֶׁל אָדָם הֵם בִּשְׁבִיל קִלְקוּל הָאֱמוּנָה שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲבוֹדָה זָרָה. וְלִפְעָמִים מְתַקֵּן עַל־יְדֵי הַטִּלְטוּל פְּגַם הָאֱמוּנָה, וַאֲזַי מְתַקֵּן הַחֲרוֹן אַף מִן הָעוֹלָם וְנִמְשָׁךְ רַחֲמָנוּת בָּעוֹלָם: (לק"א סי' מ' ולק"ת סי' ס"ב)

ד. עַל־יְדֵי בִּטּוּל תּוֹרָה בָּא גָּלוּת: (לק"א סי' מ')

ה. עַל־יְדֵי שֶׁמַּסְמִיכִין רַבִּי שֶׁאֵינוֹ הָגוּן, עַל־יְדֵי זֶה מְגָרְשִׁין יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹם הַיִּשּׁוּב שֶׁנִּתְיַשְּׁבוּ שָׁם מִכְּבָר, אֶל מְקוֹמוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל מֵעוֹלָם, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת גֵּרוּשׁ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כִּי בְּמָקוֹם שֶׁיָּשְׁבוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל מִכְּבָר הוּא בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: (לק"א סי' ס"א אות ב')

ו. אֲפִלּוּ מִי שֶׁהוּא נָע וָנָד וּבָא לִפְעָמִים לִמְקוֹמוֹת שֶׁרְחוֹקִים מְאֹד מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּגוֹן בְּבֵית רְשָׁעִים, וַאֲפִלּוּ בְּבֵית עַכּוּ"ם וְכַיּוֹצֵא, אַף עַל פִּי כֵן יֵשׁ כֹּחַ לְיִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹת וּלְהָרִים כָּל אֵלּוּ הַמְּקוֹמוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. עַל־כֵּן עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֶת שֶׁלּוֹ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל מַה שֶּׁיּוּכַל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא: (לק"ת סי' ע"ו)

ז. כְּשֶׁיֵּשׁ לְהָאָדָם לֵב, אֵין שׁוּם מָקוֹם שֶׁיִּמְנָעֵהוּ מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאֵין לוֹ שׁוּם הִתְנַצְּלוּת לוֹמַר, שֶׁבְּמָקוֹם פְּלוֹנִי אִי אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲסֹק בַּעֲבוֹדַת ה'. כִּי כְּשֶׁיֵּשׁ לוֹ לֵב, כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם הֵם שֶׁלּוֹ: (לק"ת סי' נ"ו)

ח. בַּדֶּרֶךְ צְרִיכִין לְזָהֵר בִּטְבִילַת מִקְוֶה, כִּי מִקְוֶה מְסֻגָּל לְהִנָּצֵל מֵרוּצְחִים: (חיי מוהר"ן סי' תע"ו)